

■ УДК 784.011.26.03.071.2:792.7](477)“20”

С. Б. Манько, старший викладач, кандидат мистецтвознавства, Харківська державна академія культури, м. Харків

ПОЛІСТИЛИСТИЧНІСТЬ ЕСТРАДНОГО ВОКАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА НА ПОЧАТКУ ХХІ СТ. (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКИХ СУЧАСНИХ АРТИСТІВ)

Розглянуто різноманіття жанрів та стилістичних напрямів, що застосовуються у вітчизняному естрадному вокальному мистецтві на сучасному етапі. У музичній культурі України артисти естради використовують багатий спектр виражальних засобів, за допомогою яких утілюються певна потрібна стилістика чи комплекс з різних стилістичних напрямів, що нині є особливо популярним явищем у масовій аудиторії. Проаналізовано, які стилістичні напрями найпоширеніші у творчості українських артистів. На прикладі найвідоміших вітчизняних естрадних артистів доводиться, що поєднання різних стилістик характерне для сьогодення. Підкреслено, що полістилістика притаманна творчості багатьох вітчизняних естрадних артистів, адже сучасність потребує від виконавців яскравого та неординарного продукту, який формується за допомогою цікавих комбінацій із відомих стилів.

Ключові слова: *вокальне мистецтво естради, естрадні артисти, жанри естради, стильові напрями естради, полістилістика, масова аудиторія, виражальні засоби, манера виконання.*

С. Б. Манько, старший преподаватель, кандидат искусствоведения, Харьковская государственная академия культуры, г. Харьков

ПОЛИСТИЛИСТИЧНОСТЬ ЭСТРАДНОГО ВОКАЛЬНОГО ИСКУССТВА В НАЧАЛЕ ХХІ В. (НА ПРИМЕРЕ УКРАИНСКИХ СОВРЕМЕННЫХ АРТИСТОВ)

Рассматривается разнообразие жанров и стилистических направлений, которые используются в отечественном эстрадном вокальном искусстве на современном этапе. В музыкальной культуре Украины артисты эстрады используют широкий спектр средств выразительности, с помощью которых воплощается определенная необходимая стилистика или комплекс из разных стилистических направлений, что ныне является особенно популярным явлением у массовой аудитории. Проанализировано, какие стилистические направления самые распространенные в творчестве украинских артистов. На примере известных отечественных эстрадных артистов доказывается, что объединение разных стилистик характерно для современности. Подчеркивается, что полистилизация свойственна творчеству многих отечественных эстрадных артистов, поскольку сегодняшний день требует от исполнителей яркого и неординарного продукта, который формируется с помощью интересных комбинаций из известных стилей.

Ключевые слова: *вокальное искусство эстрады, эстрадные артисты, жанры эстрады, стилевые направления эстрады, полистилизация, массовая аудитория, средства выразительности, манера исполнения.*

S. B. Manko, Candidate of Art Criticism, senior lecturer, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv

VOCAL POP ART POLISTYLISM OF THE EARLY 21ST CENTURY (THE CASE OF MODERN UKRAINIAN SINGERS)

The paper analyzes the diversity of genres and stylistic trends used in national vocal pop art today. In the music culture of Ukraine, the pop singers use a rich variety of expressive and stylistic means to realize a certain style or a complex of different stylistic features, which is a particularly popular trend among the mass audience now. The most popular trends in the works by popular Ukrainian singers are analyzed. Using the examples of the most famous national singers, the paper proves the typicality of combining different styles today. It is emphasized that the polistylism is a feature of the works by many national pop singers, because the modernity requires bright, extraordinary and innovative product by the singers, which is created by an interesting combination of the known styles.

Keywords: *vocal pop art, pop singers, pop genres, pop style trends, polistylism, mass audience, means of expressiveness, manner of performance.*

Постановка проблеми. У сучасному світі найпопулярнішим видом мистецтва для масової аудиторії є естрада. Її мова та засоби виразності найзрозуміліші широкому колу слухачів. Але оскільки сучасний вітчизняний глядач за допомогою засобів масової інформації, інтернету досить обізнаний з музичним світовим надбанням, то й на українську музику сьогодення покладаються великі сподівання, що наші артисти здатні створювати власний якісний цікавий продукт, який буде не гіршим іноземного. Тому актуальним питанням нині є вивчення стилів та їх комбінацій у творчості саме українських виконавців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оскільки вітчизняна естрадна музика нині перебуває на етапі бурхливого розвитку, вона потребує постійного вивчення науковців. Отже, завдяки активному функціонуванню української естради на початку ХХІ ст. частішими стали і звернення дослідників до вивчення саме вітчизняної естради. Розглянемо праці науковців детальніше.

Так, ще на початку 2000 рр. дослідник О. В. Сапожник здійснив історичний екскурс з популярної естрадної української музики [6; 7]; у 2007 р. захистила дисертацію В. М. Тормахова, яку присвятила взаємопроникненню та синтезу української естрадної музики та фольклору [9]; у 2008 р. Н. В. Дрожжина вивчала вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради [3]; у 2010 р. О. Г. Шевченко досліджувала основи та проблематику української популярної музики 1920–1990 рр. [10]; у 2011 р. О. О. Грачова вивчала тенденції розвитку українського естрадного виконавства другої половини ХХ ст. [2]; у 2014 р. вийшла друком стаття В. М. Тормахової, у якій автор розглянула характерні ознаки української поп-музики кінця ХХ – початку ХХІ ст. [8]; у 2016 р. опублікована наукова стаття А. М. Бойко (вивчено творчість співачки Джамали) [1]; у 2017 р. захистили дисертаційні дослідження харківські вчені І. Ю. Яркіна (розгля-

нито вокально-інструментальний ансамбль у стилі funk) [11]; Т. М. Рябуха (проаналізовано інтонаційні складові української пісенної естради) [5]. Розглянувши вищезазначені праці, підкреслимо, що науковці вивчають переважно певні окремі аспекти естрадної музики України. Усі перелічені публікації важливі для наукового осмислення сучасного естрадного простору України, але виникла нагальна необхідність проаналізувати саме стилістичну складову у творчості відомих українських артистів сучасного періоду.

Мета статті — дослідити вітчизняне естрадне вокальне мистецтво на сучасному етапі. Питання поєднання музичних естрадних жанрів, стилів та їх напрямів останнім часом набуло актуальності в музичному просторі України, оскільки світова музика постійно демонструє оригінальні приклади таких цікавих стильових симбіозів. Отже, необхідно проаналізувати проблематику використання полістилістики у творчості вітчизняних артистів, оскільки це явище характерне для музичної культури початку ХХІ ст. і є важливим для української культури загалом.

Вклад основного матеріалу дослідження. Майстерність володіння естрадним вокалом можна умовно поділити на декілька рівнів за складністю: легкий — може виконати будь-яка пересічна людина зі слухом (достатньо примітивні хіти без великого голосового діапазону); середній — інтерпретація композицій з діапазоном 1,5 октави, не надто технічною мелодією; складний — володіння діапазоном не менше 2-х октав і певною стильовою вокальною манерою на високому рівні (джазовою, роковою, фольк-роковою чи будь-якою іншою); віртуозний — коли при великому діапазоні голосу артист технічно виконує композиції не лише в одному, а в багатьох стилістичних напрямках чи стильових манерах. Розглянемо творчість переважно вітчизняних артистів, котрі належать саме до 4 рівня, адже їх творчість насичена полістилістикою й вони є багатограничними у своїй професійній майстерності.

Дослідниця О. Г. Шевченко, вивчаючи популярну українську музику, відзначала, що вона має класифікацію жанрову й стильову. Серед основних жанрів вона назвала джаз, поп-музику, рок-музику, традиційну естрадну пісню та авторську (бардівську) й особливо підкреслила вплив фольклору на популярну вітчизняну музику [10, с. 8]. Звісно, кожен з вищезазначених жанрів має немало стильових напрямів та комбінацій.

Отже, естрадний вокал має широкий діапазон виражальних засобів, притаманний різним жанрам естрадної музики, а тим більше багатьом стильовим напрямкам. Розглянемо їх детальніше на прикладі сучасних вітчизняних виконавців.

Останнім часом як у світі загалом, так і в Україні надзвичайно популярним напрямом музики можна назвати «World Music». Науковець В. М. Тормахова вважає, що цей напрям виник як прояв глобалізації, у якому поєднується національна манера виконання з інофольклорною. Дослідниця стверджує: саме глобалізація в музиці сприяє «формуванню нових течій, що будуть поєднувати в собі естрадну музику (без поділу на джаз, рок- і поп-

музику) із фольклором народів світу» [9, с. 17–18]. Дійсно, у вітчизняній культурі існують декілька проектів, що колоритно й успішно застосовують напрям «World Music», поєднуючи різні стилі й манери голосу.

Найоригінальнішим проектом у цьому контексті можна вважати гурт «ОНУКА» (існує з 2013 р., а вже у 2017 р. став особливо популярним після яскравого виступу на сцені Євробачення в ролі гостей конкурсу), вокалісткою якого є Наталка Жижченко (котра сама під час виступів також грає на окарині, омнікорді, свірелі чи перкусійних інструментах). Цей гурт органічно поєднує як українські етнічні мотиви, так і сучасні ритми електронної музики. Навіть склад гурту є оригінальним для сучасних колективів, адже до нього входять бандура, барабан, клавішні, два тромбони й валторна, а іноді навіть трембіта, і це все в гармонічному поєднанні з електронними семплами. Прототипом гурту можна вважати гурт «Еніґма», котрий набув великої популярності у світі.

Також звертається до полістилістики та застосовує напрям «World Music» і Андрій Запорожець, котрий є солістом гурту «SunSay» (а раніше був учасником гурту «5'nizza»). У його творчості також відчувається поєднання різних стилів, а саме: фанку, хіп-хопу, реггі, дабстепу, року, соулу і, звичайно, фольку, адже етнічні мотиви надають колоритного звучання. У власній творчості напрям «World Music» застосовує і Дмитро Шуров з гурту «Піанобой».

Гурт «Бумбокс», також надзвичайно популярний серед молоді, застосовує у своєму доробку такі стилістики, як хіп-хоп, рок та фанк. Колектив «Тік» працює в стилістиці фольк-панку, панк-року, фольк-року.

Зазначимо, що саме стилістика фольк-року на сучасному етапі найчастіше популярна серед масової аудиторії. Наприклад, гурт «Гайдамаки» з Олександром Ярмолою на чолі синтезує у власному доробку фольк-рок та реггі, ска та панк, а раніше творчість їх базувалася переважно на блюз-роковій основі. На фольк-рокові базуються й такі гурти, як «Вій» та «Мандри» (у творчості останніх полістилістика поєднує багато напрямів — від фольку та міського романсу до реггі та блюзу, року та французького шансону). Гурт «Ґуцул Каліпсо» (соліст Богдан Федчук) також має широкий діапазон стилістичних напрямів, які варіюються в їх композиціях оригінально — від тріп-хопу та ска до буковинського фольку й реггі.

У своїй творчості артисти застосовують і джазову стилістику в комбінаціях з іншими стилями рок- чи поп-музики. Розглянемо її детальніше.

Імпровізаційність у естрадному вокалі, безумовно, важлива. Джаз неможливий без імпровізації, адже це постійний творчий процес, що виникає під час виконання твору. Інструменти в джазі (саксофон, труба, тромбон, кларнет та ін.) наділені особливою виразністю, це вплинуло на те, що співаки почали також відтворювати голосом найпоширеніші інструментальні прийоми. Отже, скет — це джазова імпровізація голосом, яка відтворюється з допомогою певних складів з метою імітації музичних інструментів.

Скетова імпровізаційна манера співу була започаткована в період формування стилю бі-боп у джазовій музиці, а інструментальне виконавство джазу стало підґрунтям для формування нового напрямку у вокальній техніці.

У скеті склади, з яких будуються фрази, не мають сенсових значень, але їх засобами створюється універсальна мова джазової імпровізації, яку добре відчують музиканти будь-якої країни.

Засновниками скет-імпровізації є плеяда яскравих виконавців джазу, котрі першими почали застосовувати у власній творчості означений прийом: Луї Армстронг, Елла Фіцджеральд, Сара Воен та ін. Нині доступні методики з джазової імпровізації російських (О. Степурки, А. Корягіної) та іноземних авторів (Б. Столоффа, Г. Гудмана, Дж. Мітчел та ін.), тому імпровізація дедалі більше привертає увагу артистів – як професіоналів, так і початківців.

Дослідник П. Корнев у статті, присвяченій скет-імпровізації, розглядаючи еволюцію вокальних стилів від складового, неімпровізованого співу до джазового скету, називає немало їх варіантів: фольклорно-примітивний; жартівливо-гротескний; інструментально-копіювальний; попередньо фіксований (вивчений); скет-інструменталістів (не вокалістів); вокально-груповий; спонтанно-імпровізаційний; скет, побудований на особливих прийомах (інтервальних стрибках); копіювання скету іншого вокаліста; віртуозний скет; скет-підголосок; скет, створений для виконання класичної музики в джазовій артикуляції [4, с. 78]. Отже, варіантів використання скет-імпровізації багато й артисти-професіонали (не лише в джазові) зазвичай у своїй творчості застосовують різновиди цього прийому більшою чи меншою мірою.

Скет часто використовується і в рок-музиці. Українські артисти не так широко застосовують означений прийом у власному доробку, хоча вестернізація, що охопила всі країни, вплинула й на творчість вітчизняних сучасних виконавців, котрі в окремих композиціях також упроваджують елементи скету. Український рок-виконавець Олег Скрипка ще в пісні «Весна прийде» (1997 р.) використав наспів зі складів «буй, буй, буй, бу, бу, бу, бу, бу, буй, буй», а в концертній практиці, як, до речі, й інший відомий лідер рок-гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук, особливо часто звертається до елементів скет-імпровізації, імітуючи гру якогось інструмента. Не можна сказати, що ці два артисти володіють довершеною манерою естрадного співу, але вони надзвичайно добре відчують музику: працюючи на концертах завжди з групою «наживо» як професійні музиканти, які, хоча й у своїй екстравагантній, дещо специфічній манері виконання, цікаво відтворюють голосом фрази, що нібито грає інструмент. Отже, володіння скет-імпровізацією підтверджує те, що ці рок-артисти відчують себе на сцені розкуто і вільно в професійному сенсі, вони глибоко «занурюються» в звучання колективу, що помітно на їх інструментальному баченні. Ці виконавці, як і інструменталісти, добре відчують оркестр і мають талант імпровізатора.

Безперечно, володіння технікою скет-імпровізації дозволяє артистові цікаво вибудовувати фрази, вільно варіюючи їх. Водночас, уміння імпрові-

зувати надає змоги втілювати виразніше мелодії авторських творів, інтерпретуючи їх дещо по-новому. Імпровізаційність надихає на виконання твору в оновлених «живих» версіях, які щоразу прочитуються ніби на новому диханні.

Співачка Джамала, здобувши вищу освіту з академічного вокалу, мріяла після закінчення консерваторії стажуватися в італійському театрі Ла Скала та присвятити себе оперній сцені, однак її творчий шлях успішно розпочався в ролі естрадної співачки з перемоги на конкурсі «Нова хвиля» в Юрмалі. Джамала опанувала і джазове вокальне мистецтво, адже ще з дитинства кримський аранжувальник Геннадій Асцатурян допоміг артистці закохатися в цей жанр, головню завдяки видатній джазовій співачці Еллі Фіцджеральд. Отже, Джамала використовує великий діапазон голосу й майстерно застосовує стилістики джазу, соулу, з широким діапазоном мелізматика, госпела, блюзу та «World Music». Виконуючи кримсько-татарські композиції (народні чи авторські), артистка демонструє гарну техніку, адже майстерно застосовує східний колорит (з великою кількістю півтонів та мугам).

Стиль «World Music» застосовують і виконавиці, котрі базуються на народній манері співу. Так, оригінальними проектами в цьому контексті є Катя Чілі (яка ще в 1997 р. в альбомі «Русалки in da house» поєднала давню українську пісню з ритмами техно) та Іларія. Ці виконавиці застосовують фолк-рок і фолк-поп стилістики. Співачки, як і Джамала, відзначаються великим діапазоном голосу в три октави та поєднанням народної й академічної манер співу із колоратурним звучанням верхнього регістра.

Можливо саме тому, що українські відомі артисти вдаються до сміливих творчих експериментів зі стилістикою, манерою та іміджем, особливої популярності набули телевізійні шоу: «Як дві краплі», «Зірка плюс зірка» та ін., адже на таких проєктах виконавці мають продемонструвати не просто власну манеру співу, а й спародіювати чужу та спробувати виконати твір, що відрізняється за стилістикою (особливо цікавим були виступи Надії Мейхер-Грановської, яку всі звикли бачити лише в колективі «ВІА Гра» достатньо однотипною співачкою, а на шоу «Як дві краплі» щоразу вона розкривалася по-іншому в різних стилях і образах, так само як і Ольга Полякова, Валерій Харчишин, Наталка Могилевська, Аліна Гросу та ін.). Завдяки таким телевізійним проєктам творчість відомих виконавців, безумовно, знаходить набагато більше прихильників, ніж до їх участі в проєкті.

Висновки. Кожна стилістика має певні переваги та недоліки, але професійні естрадні виконавці володіють декількома стилістичними напрямками й манерами, які водночас мають немалий діапазон виражальних засобів. Надзвичайно яскравими прикладами є гурти «ОНУКА», «SunSay», «Мандри», співачки Джамала, Іларія та багато інших яскравих виконавців.

І хоча для української культури різні стилістичні напрями та скет-імпровізація зовсім не є споконвічно рідним явищем, багато вітчизняних артистів розширюють виражальні засоби у власних композиціях, звертаючись до нових стильових прийомів, зокрема до скету, збагачуючи свою

творчість, поєднують їх, варіюючи в різних комбінаціях, це зумовлює полістилістичність їхнього доробку, а нині такі поєднання, якщо там є і фольк-стилістика, прийнято називати «World Music». Сучасний час потребує від артистів яскравого, новаторського та неординарного продукту. Такі незвичні стилістичні комбінації допомагають молодим виконавцям знайти своє місце на музичному олімпі й зацікавити масового глядача незвичним полістилістичним звучанням, що є особливо популярним явищем у музичній культурі, як світовій, так і українській.

Перспективами подальших досліджень є ґрунтовніше вивчення та аналіз виконавської манери в різних стилістичних напрямках рок-музики на прикладі відомих сучасних вітчизняних виконавців.

Список використаних джерел

1. Бойко А. М. Джемала як представник співочої культури сучасної України / А. М. Бойко // *Культура України* / Харків. держ. акад. культури ; за заг. ред. В. М. Шейка. — Вип. 53. — Харків, 2016. — С. 107–115.
2. Грачова О. О. Українське естрадне виконавство другої половини ХХ століття (тенденції розвитку) / О. О. Грачова // *Вісник КНУКіМ. Серія : Мистецтвознавство*. — 2011. — Вип. 25. — С. 17–23.
3. Дрожжина Н. В. Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : спец. 17.00.03 — муз. мистецтво / Н. В. Дрожжина ; Харків. держ. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. — Харків, 2008. — 16 с.
4. Корнев П. К. О вокальной импровизации в джазе: становление скэта / П. К. Корнев // *Вестник СПбГУКИ*. — СПб, 2013. — № 3 (16). — С. 75–78.
5. Рябуха Т. М. Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради : дис. ... канд. мистецтвознавства : спец. 17.00.03 — муз. мистецтво / Тамара Миколаївна Рябуха ; Харків. держ. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського — Харків, 2017. — 203 с.
6. Сапожник О. В. Популярна естрадна музика в Україні : історичний екскурс / О. В. Сапожник // *Мистецтво та освіта*. — 2003. — № 4. — С. 11–13.
7. Сапожник О. В. Сучасна популярна естрадна музика / О. В. Сапожник. — Київ : Державна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2000. — 64 с.
8. Тормахова В. М. Характерні риси української поп-музики кінця ХХ-початку ХХІ століть / В. М. Тормахова [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://ir.kneu.edu.ua:8080/bitstream/2010/3803/1/165-172.pdf>. — Назва з екрана.
9. Тормахова В. М. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. / Вероніка Миколаївна Тормахова ; Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. — Київ, 2007. — 17 с.
10. Шевченко О. Г. Українська популярна музика: витоки та проблематика (1920–1990 рр.) : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства / О. Г. Шевченко; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. — Київ, 2010. — 20 с.
11. Яркіна І. Ю. Вокально-інструментальний ансамбль у стилі funk : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : спец. 17.00.03 — муз. мистецтво

/ I. Ю. Яркіна ; Харків. держ. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. — Харків, 2016. — 20 с.

References

1. Boiko A. M. Jamala yak predstavnyk spivochoi kultury suchasnoi Ukrainy / A. M. Boiko // *Kultura Ukrainy / Kharkiv. derzh. akad. kultury ; za zah. red. V. M. Sheika.* — Vyp. 53. — Kharkiv, 2016. — S. 107–115.
2. Hrachova O. O. Ukrainske estradne vykonavstvo druhoi polovyny XX stolittia (tendentsii rozvytku) / O. O. Hrachova // *Visnyk KNUKiM. Seriiia : Mystetstvoznavstvo.* — 2011. — Vyp. 25. — S. 17–23.
3. Drozhzhyna N. V. Vokalne vykonavstvo v systemi muzychnoho mystetstva estrady: avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva : spets. 17.00.03 — muz. mystetstvo / N. V. Drozhzhyna ; Kharkiv. derzh. un-t mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho. — Kharkiv, 2008. — 16 s.
4. Kornev P. K. O vokalnoy improvizatsii v dzhazze: stanovlenie sketa / P. K. Kornev // *Vestnik SPbGUKI.* — SPb, 2013. — № 3 (16). — S. 75–78.
5. Riabukha T. M. Vytoky ta intonatsiini skladovi ukrainskoi pisennoi estrady : dys. ... kand. mystetstvoznavstva : spets. 17.00.03 — muz. mystetstvo / Tamara Mykolaivna Riabukha ; Kharkiv. derzh. un-t mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho — Kharkiv, 2017. — 203 s.
6. Sapozhnik O. V. Populiarna estradna muzyka v Ukraini : istorychnyi ekskurs / O. V. Sapozhnik // *Mystetstvo ta osvita.* — 2003. — № 4. — S. 11–13.
7. Sapozhnik O. V. Suchasna populiarna estradna muzyka / O. V. Sapozhnik. — Kyiv : Derzhavna akademiia kerivnykh kadrov kultury i mystetstv, 2000. — 64 s.
8. Tormakhova V. M. Kharakterni rysy ukrainskoi pop-muzyky kintsia XX-pochatku XXI stolit / V. M. Tormakhova [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://ir.kneu.edu.ua:8080/bitstream/2010/3803/1/165-172.pdf>. — Nazva z ekrana.
9. Tormakhova V. M. Ukrainska estradna muzyka i folklor: vzaiemopronyknennia i syntez : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznav. / Veronika Mykolaivna Tormakhova ; Nats. muz. akad. Ukrainy im. P. I. Chaikovskoho. — Kyiv, 2007. — 17 s.
10. Shevchenko O. H. Ukrainska populiarna muzyka: vytoky ta problematyka (1920–1990 rr.) : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva / O. H. Shevchenko; Kyiv. nats. un-t kultury i mystetstv. — Kyiv, 2010. — 20 s.
11. Yarkina I. Yu. Vokalno-instrumentalni ansambl u styli funk : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva : spets. 17.00.03 — muz. mystetstvo / I. Yu. Yarkina ; Kharkiv. derzh. un-t mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho. — Kharkiv, 2016. — 20 s.

UDC 784.011.26.03.071.2:792.7](477)“20”

S. B. Manko, Candidate of Art Criticism, senior lecturer, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv

lanarich@ukr.net

VOCAL POP ART POLISTYLISTM OF THE EARLY 21ST CENTURY (THE CASE OF MODERN UKRAINIAN SINGERS)

The aim of the paper is to study the national vocal pop art at its present stage. In particular, it analyzes the issues of polistylistm used in the national singers' works since this phenomenon is quite typical for the music culture of the 21st century and important for the Ukrainian culture in general.

Research methodology. The paper considers these issues using the methods of analysis and synthesis. Since the modern pop music has various types of stylistic complexity, the singers' works are analyzed in the comparative perspective.

Results. The paper analyzes the diversity of genres and stylistic trends used in national vocal pop art today. In the music culture of Ukraine, the pop singers use a rich variety of expressive and stylistic means to realize a certain style or a complex of different stylistic features, which is a particularly popular trend among the mass audience now. The most popular trends in the works by popular Ukrainian singers are analyzed. Using the examples of the most famous national singers, the paper proves the typicality of combining different styles today. It is emphasized that the polistylistm is a feature of the works by many national pop singers, because the modernity requires bright, extraordinary and innovative product by the singers, which is created by an interesting combination of the known styles. Such unusual stylistic combinations help young singers to find their place in the music Olympus and attract the mass audience with unusual polistylistic sound.

Novelty. The paper provides an attempt to analyze the way of the polistylistm embodiment in the works by the national singers and the ways of contributing to its dissemination nowadays due to the variety of styles filling up the vocal pop art now and their sometimes unexpected combinations.

The practical significance. The information in this paper can be useful for vocal teachers and pop singers since the continuous development of modern Ukrainian pop music needs further research to understand its future trends.

Keywords: *vocal pop art, pop singers, pop genres, pop style trends, polistylistm, mass audience, means of expressiveness, manner of performance.*

Надійшла до редколегії 12.04.2017 р.